

Og så endelig: Jeg har naturligvis også læst de ting dér, jeg har også studeret de ting, og jeg kan ikke finde noget som helst bevis nogen steder i verden for, at den gamle recept med bare at nedsætte nogle skatter er noget, der automatisk medfører, at man får højere beskæftigelse. Det er der intet bevis for nogen steder, og det mener jeg man får svært ved at føre bevis for.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Den danske arbejdsstyrke mangler kvalifikationer. Baggrunden er først og fremmest, at de ufaglærte job forsvinder med lynets hast. Dertil kommer, at produktionen til stadighed forandres som følge af de ændrede konkurrencebetingelser. Tænk bare på, hvad den nye informationsteknologi betyder for kravet til medarbejdernes kvalifikationer.

Somme tider må man spørge sig selv: Hvad er det, Danmark skal konkurrere på? Og jeg er ikke i tvivl: Vi skal konkurrere på viden og på uddannelse snarere end på løn.

Dertil kommer, at den økologiske krise tvinger os til at begynde at producere på en anderledes måde. I stedet for at bruge løs af den fossile energi og de ikkefornybare ressourcer bliver vi nødt til at satse langt mere på den levende energi, på den menneskelige arbejdskraft.

Det, der skal bære fremtidens økonomiske vækst, er hænderne, det er hændernes arbejde, og det er det, vi har mellem ørene. Både de kortuddannede og de veluddannede må løbende efteruddannes af hensyn til dansk konkurrenceevne og af hensyn til den personlige udvikling og mulighed for fortsat at have plads på arbejdsmarkedet.

Som nævnt flere gange fra denne talerstol er der en million danskere, som har kort skolegang og ingen nævneværdig erhvervsuddannelse; det kan vi ganske enkelt ikke være bekendt, og det har vi slet ikke råd til.

Men også personer med erhvervsuddannelse må have nye kvalifikationer, når deres job forsvinder; tænk bare på det, der sker inden for finanssektoren lige for øjeblikket.

Det kan være svært at sige, hvad det er for en type job, der bliver i fremtiden f.eks. inden for service-, informations- og miljøområdet. Derfor må voksenuddannelser hele tiden have mulighed for at udvikle sig frit og i takt med nye vækstområder. Udviklingen af voksenuddannelserne skal være efterspørgselsstyrede, og voksenuddannelserne må kunne kvalificere deltagerne så bredt, at de ved at kombinere en række færdigheder og viden kan indgå i nye jobområder.

Noget af det, som ofte diskuteres, er, hvorvidt det er almene eller erhvervsrettede kvalifikationer, der skal sættes på.

Har Grundtvig overhovedet en rolle at spille i dette stadig mere teknisk orienterede samfund? Svaret er et meget klart ja. De store omskiftelser, som det moderne menneske skal leve med, kræver en solid kulturel ryggrad – almen dannelse om man vil.

På Udviklingscentret for Folkeoplysning og Voksenundervisning har man ved flere lejligheder spurgt arbejdsgiverne, hvad det er for nogle kvalifikationer, man efterspørger hos medarbejderne. Og svaret er meget klart: Man ønsker medarbejdere, som er omstillingsparate, som er fleksible, som har evne til at indgå i nye situationer.

Hvordan får man så disse kvalifikationer? Ja, man henter dem selvfølgelig livet igennem. Men man henter dem også inden for de særlige uddannelsesmiljøer, som vi finder på vore daghøjskoler, højskoler og i de øvrige folkeoplysende miljøer.

I en ny rapport fra Finansministeriet, »Borgernes syn på den offentlige sektor«, scorer folkehøjskolerne, daghøjskolerne og voksenuddannelsescentre højt på tilfredshedsskalaen. Sandsynligvis fordi disse institutioner har udviklet en pædagogik og en formidling, som passer til voksenkursistens krav.

Dertil kommer, at der ikke mindst for de kortuddannede er brug for at få udviklet helt almene færdigheder i forhold til læsning, regning, skrivning, edb og sprog. Også her spiller de folkeoplysende institutioner en vigtig rolle.

Men selvfølgelig er der også brug for erhvervsrelaterede og virksomhedsspecifikke uddannelsesforløb. Tænk bare på de udfordringer, som vi netop nu møder på miljøområdet og i forhold til den ny informationsteknologi.

Det helt afgørende er: Lad folk vælge selv. Det er ikke klogt fra centralt hold at lægge begrænsninger på uddannelsesvalget. Central uddannelsesdimensionering og tvangsmæssig indskrivning af langtidsledige til uddannelse, som vi f.eks. gjorde i forbindelse med UTB-ordningen, altså uddannelsesstilbudsordningen, har tidligere spillet fallit.

Vi er i gang med udbygningen. Såvel arbejdsministeren som undervisningsministeren har gjort rede for nogle af de initiativer, der er taget. Jeg vil bare fremhæve Åben Uddannelse, som jeg betragter som et af de virkelig vigtige initiativer på uddannelsesområdet lige nu, og som jeg